

אמת ויציב

ספר כל בו ס' ט

ואחר ק"ש אומרים אמרת ויציב שהיא ברכה של אחריה,

ואות הברכה נתקנה על דק שלשה פרשיות של ק"ש:

אמת אלקי עולם מלכנו - בנגד פרשה ראשונה, שהיא

קבלת עול מלכות שמיים

אשרי איש ששמע למצוותך - בנגד והיה אם שמע,

שהיא קבלת על מצות

אמות מנצרים גאלתנו - בנגד פרשה של עצית שהוא

להזכיר שאנו עבדיו שפదנו מבית עבדים ולהקחן לעם

סגולה, וננתן מצות עצית לאות ולהיכר, כמנาง היהום

שנותנית אותן אל העבדים הקנויים:

מי שמלր מה כל אלה נכוונה גמולה קלי טולני
כלמת, ולמי לו זיקוח לאడנק צעין טולני סדרנק צנני
כלעדי טולר סעמים מיחס וכלי נפמוד לפמי פטמינה
וחטול ויענס - כחמי מלמל ג' יי'

כרכי יככ' גבכ' וככ' רעהך והכ' איה גרכ'
אנ' הרכ' האג'ם

אמת ויציב ונכוון וקיים   **וישר ונאמן**
אנ' הרכ' האג'ה

ואהוב וחביב ונחמד ונעים   **ונורא ואדיר**

אנ' גרכ' האג'ם

ומתכן ומקובל וטוב ויפה

הדבר הזה עליינו לעולם ועד :

בسدורי רוזיה בא סוף פסוק' לאחר ונורא ואדיר:
בسدור ישן: 'יאן האלט טן אין ווינק שטיל'

כל מי שאינו מפסיק בין אדיר למתקון הרי מהרף ומגדף
(סדור מוהרי'ר ולך כי'ץ - בעל הסמ"ע)... מפני שיואדיר'
נדרש על הקב"ה יומתוקן' נדרש על ישראל (הערה בשם
ספר ישן המובא בסידור חסידי אשכנז).

תוספות ברוכות דף יב. למאת ווינק וכו' - נל' קלח עלא אנטכינע, קלח
קלח עלא גדרה הוה וכו'. וכן קלח נארה'ס. ומילע נויטעלמי, טה'
מרגנימע דליה גהה טימול פלייך סלען לה סומול כל מא סמכתה מגני
לה, כדומל נקען (לק' גג' ב') נמד דפמה ווינר הק-הן סנדול הגנוב
ונורא, וסיה מלרין קלינגה. וול' ר' מילע קיימת נקנדי דמך כי כל
פה ג' יכול נפער צנמו:

הדבר הזה עליינו לעולם ועד

1. קבלת מלכות שמיים שבלי הלקט בשם גאוני רומי
2. יציגש העניים להתחייבות קבלת התורה'

כל'ו קבלת על תורה צויר יי' יי'

3. הדבר שהזכירנו בק"ש ללימוד ולעשות ר'י ב'ר

יקי

4. פסוק אחרון: אני ד"א אשר הוצאהתי וגוי
ושב"א בשם ובhai גאון

5. מה שהזכירנו בק"ש ר'ד אבודרהם

מצד השбел

אמת - גם מצד המציאות [שאינו שקר] -
גם מצד לב המדבר [שאינו כוב] - ספר העיקרים
איינו מותנה או תלוי בשום דבר - ר'םב"ס פ"א

מיסודה

ויציב - עומד איתן. אמרת שאפשר לסתורו

ונכוון [צורה הדקדוקית]: נפעל מהמושר 'כונו' כמו נבון,
נסון, נאור] רשי' דברים יג טו: מכון. עד אחד אומר שהרגו בסיפור
אחד אומר בארירין אכן זה יכון. סנהדרין:
ללא סתרות.

וקיים - לא היו סתירות ולא תהינה.

וישר - "... **נאקנים** כל פקוודיו: סמוכים לעד לעולם
חששים באמת ווישר" [תהלים קא]
סמוכים לעד לעולם, כי לא ימעדו ולא ימטו לעולם, לפי
שהם שעושים באמות ובذرיך ישר, לפיכך לא יכשלו ההולכים
באמות והשומרים אותן [רד"ק שם]

ונאמן - לא יאכזב, ואין בו עליה

כל פקוודיהם אמרת - אין בהם עולה [רד"ק שם]
כ' האבודרם ע"ש:
יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי [יתתקימו כען
תהגמיא דימלת לעבדך דוד באב] - מלכיא א' ח' כו
ונאמנו ביתך וממלכתך עד עולם לפיך... [וקיים ביתך
וממלכתך עד עולם קדמך] שמואל ב' ז' טז
נאמן שאינו מאכזב "אשר לא יכזב מימי" [דלא פסקין
מוחי - ישועה נח אי]

מצד הלב - אהבה ויראה

ואהוב - המתבונן כמה הקב"ה מיטיב עמו, כמה חסיד
חינם נהוג עמו, ובמה שהוא יתי' עבר על פשעיו ורבה
לחרול ולסלוח עוותוי תමאל לבו באחבותה. וכן המתבונן
ברוממות גודלו ותכלתו ית' [חוות הלבבות שער אהבת הי' פ"ב].
ומי שאוהב הי' האוחב כל הקשור ל'הדבר הזה'

וחביב - זו היא סגולה שלנו, לא כדי שאוהב הרבה
דברים.
אי' יאוחבי יכול להיות מצדנו, יחביב' שמאנו ראוי לאהבה

ונחמד - הנקהדים מזהב ומפוץ רב. זה מה שאינו חמוד,
לאcorner אני שואף. שאיפת כל ישראל היא לחיים ותורה
ועבדותה הרה.

ונעים - יש דבר ש אדם חמוד, אבל כאשר מקבלו אינו
נעימים
אבל כאן יחמד ונעים - מתוקים מדבר וונפת צופים

ונורא - יראת הרוממות ויראת חטא
ואדир - אדир תרגומו 'תליל'. ערים בצורות תי'י קירון
תלilon, חזק. יש דבר ש אדם ירא ממנו, אבל לפני האמת אין
סיבה לכך. אבל כאן ינורא ואדיר אין זו ראות שוא.
אל ייחשב האדם שאעפ"י שהוא נורא, יצחיק להתחכם נגדו.
אין שום עצה נגדו ית'

מצד צרכי האדם

ומתכן לא חסרון. כלום חסר ב'זידר' הזה רק על ידו יש
משמעות וממש לחינוי

ומקביל יומלכותו ברצוון קבלו עליהם - מפרשית יפת תואר
ראייה שכלה מה שכתב בתורה אפשר לקיים.

וטוב ע"י התורה מגיעים לעולם שכלו טוב, ואוכלים
פירות בעולם הזה שבורא עולם יודע מה שטוב לנו.

ויפה יש הרבה דברים יפים ויפים מאוד בעולם. אבל דבר
יפה יותר מוחים מלאים יראת שמיים ועובדות הי'

הדבר הזה עלי' לעולה

[בוגר פרשה ב: קבלת נול מצוחה]

איוֹסָג בְּזִיהַה פֶּן שָׁוֹאָג תְּאֵוֹג אֲלֵי אַבְּתָן
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמָעַ לְמִצְוָתִיךְ
איוֹסָג בְּזִיהַת שְׁאָתָם אֶת זְכָרְךָ לְפָנֵיכֶם.
וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרָךָ יִשְׁימָעַ עַל לְבָבוֹ

כונגד פרשה א': קבלת נול מלכות שמים

דברים לפני ית'

אמת
אלדי עולם מלכנו צור יעקב מגן
ישענו

כני חוכת קב'ת אַיִל אַיִל אַיִל
לדור ודור הוא קים ושמו קים
וכסאו נכוון ומלכותו ואמונהו לעד קימת
כני קב'ת אַיִל תורה ואב'ת
ודבריו חיים וקימים נאמנים ונחמים לעד
ולעלמי עולמים

מושך חסד ליעדי וצדקו לישרי לב (מקצת כ"י סדר
רע"ג, מחוז ויטרי, עץ חיים מר' יעקב חזון מלונדרץ תלמיד
ר"ת, רבינו שלמה בר נתן אלגабאי - לאחר הר"ף)

דברים אלו ית'

אמירת ד' ימלוך לעולם ועד בסוף הברכה
הוא תשלים סדר 'קדושה ומלאות'
וכך הסדר בקדושה של מוסף:
[ברכת יוצר] קק"ק... ברוך בבוד...
[ק"ש] שמע ישראל... אחד... אני ד"א
[באמת ויציב] ימלוך ד' לעולם...

יעיד מודת אטול מקובל המתו כמו טקנלוֹס טְהֻזּוֹם
לפיו ורק יממיינו נס הצעיס עד טוף סדלוֹת [כווי]
על אבותינו ועלינו ועל בניינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על
הראשונים ועל ואחרונים דבר טוב וקיים
לעולם ועד באמת ובאמונה חק ולא עבר
השווה: ... כי עברו תורות, חלפו חק, הפכו ברית עולם.
[ישעה כד ח]
ברס"ג: זרע עמק ישראל עבדיך הראשונים והאחרונים

יקדר מומס קדשו לאר נס אטול פלעס סיידים
ססודעס צילקומו ים, וכגמאות, וכטבאות צילקוטינו,
טהנותה מלטו, וגסוכטה טל כל אלו - ניל"מ [כווי]
אמת שאתה הוא ה' אלקינו וא' אבותינו
מלכנו מלך אבותינו,
галנו גאל אבותינו,
יוצרנו, צור ישועתנו, פודנו ומצילנו
מעולם הוא שמן אין אלדים זולתך
عزيز אבותינו אתה הוא מעולם
מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור
ודoor

פרק ה': ב' ב' ב' ב' ב' האקdem ב' כת' א' כת' י' כת' ג' כת' ד'

ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקהך עד
אפסי ארץ השוה למעלה ביוצר: אשר משרתיו עומדים
ברום עולם....